

Avui és el dia de Sant Jordi. Avui toca parlar del llibre i la rosa, que vol dir que hem de parlar d'amor. I parlarem d'amor!. Parlarem d'en Lluís, de l'Ariadna la seva esposa, de l'Aida i l'Estel, les seves filles.

Avui, per tots ells és un Sant Jordi particular, estrany. La gent de l'esport estem acostumats a la lluita, a l'esforç a l'entrenament i no ens costa gens celebrar victòries però les derrotes ens costen de pair. Cal saber, però que de cada derrota en podem treure una lliçó que ens servirà per una nova victòria.

Molts sabeu que l'Ariadna ha estat lluitant aferrissadament contra un càncer de pàncrees els darrers mesos. Aquesta ha estat una lluita conjunta de tota la família, una lluita d'amor com us deia, i que el Vic Ctt hem mirat d'acompanyar tant bé com hem sabut. Avui la lluita ha acabat i hem perdut la partida però no hem perdut el campionat.

Per què dic això? Que no hem perdut el campionat. Per dues coses essencials. Gràcies a l'Ariadna la ciència mèdica pot avançar i trobar solucions a unes malalties que avui ens semblen incurables. Els metges ploren i lamenten totes les morts però saben que totes elles les acosten a la solució. L'Ariadna hi ha ajudat. La segona cosa essencial és que l'Ariadna serà sempre present en nosaltres. Li dedicarem les nostres victòries i els nostres records sempre serà amb nosaltres i li escauran les paraules de Miquel Martí Pol:

Parlem de tu, però no pas amb pena.
Senzillament parlem de tu, de com
ens vas deixar, del sofriment lentíssim
que va anar marfont-te de les teves
coses parlem i també dels teus gustos,
del que estimaves i el que no estimaves,
del que feies, deies i senties,
de tu parlem, però no pas amb pena.
I a poc a poc esdevindrà tan nostra
que no caldrà ni que parlem de tu
per recordar-te, a poc a poc serà
un gest, un mot, un gust, una mirada
que flueix sense dir-lo ni pensar-lo.